

FAVORS REBUTS

* Ja fa trenta-cinc anys que col·laboro amb l'Institut de les Operàries Parroquials. Un cop per setmana, en el Centre de Roma, les voluntàries ens reunim per fer treballs manuals i ajudar a les missions; mentre una vegada al mes les famílies col·laboradores es reuneixen a Castelgandolfo per seguir un camí de fe i aprofundir en l'espiritualitat de l'Institut. Fou durant aquestes trobades i en un clima d'oració quan vam demanar la curació del meu marit, que patia un tumor de pell. Magdalena ens va escoltar i el meu marit va recuperar la salut. Puc assegurar que he sentit la presència de la Fundadora i una sensació de pau i de felicitat. Demano a la Mare que ajudi tot el grup de col·laboradors i voluntàries. Pina Franco (Roma).

* Feia anys que vivia separada del meu marit degut a que la convivència era molt dura. En assabentar-me per la meua filla que havien dut el meu marit a Urgències, a l'Hospital Militar, vaig demanar la intercessió de Magdalena. L'endemà el vaig anar a veure i vaig poder estar amb els meus fills quan va rebre la unció dels malalts. Dono gràcies a Magdalena per intercedir davant Déu perquè poguéssim veure per fi tota la família reunida. Susi (Madrid).

* Fa uns mesos que va morir la nostra mare. A més del dolor profund per aquesta pèrdua, vaig patir per haver de deixar la meua germana en una greu situació econòmica. Ens vam encomanar a Magdalena Aulina i, al cap de poc temps, ens va fer trobar la manera de sortir del forat. Volem donar testimoni d'aquest favor particular. Ella mai no ens falla. Família B.Q. (València).

* Tinc un fill separat. Un dia va arribar a casa amb un gran problema on no vàiem solució. El vaig posar en mans de la Serventa de Déu i al cap de poc, parlant del problema amb una veïna, li va donar la solució. Estic convençuda que va ser gràcies a la intercessió de Magdalena i per agrair-ho envio un donatiu per a la Causa. Anònim (Las Palmas de Gran Canaria).

DONATIUS PER A LA CAUSA

Agraïm els donatius que rebem per fer front a les despeses del Procés de canonització de la SdD Magdalena Aulina. N'acusem el rebut i, segons el vostre desig, ho fem constar amb el seu nom, les seves inicials o de manera anònima.

Aldeanueva del Ebro: José Villega y Yoli; Anònims. **Alacant:** Tomás Llorca Mingot. **Barcelona:** Mª Rosa Azcona; Anònims. **Banyoles:** Anònims. **Girona:** María Soler; Paquita Vilanova; Sra. Ferrán; Anònims. **Hosca:** Hermanos Otín. **La Gangosa:** María Galdeano. **Las Palmas de Gran Canaria:** Anònim. **Medina del Campo:** Família Navas González; Florentina y María José. **Sabadell:** Agustí Palou i Viñallonga. **Sant Adrián:** Finita i Pauli; Goyo; Anònims. **València:** Família Bertrán Quintero; Anònims. **Vetralla-Itàlia:** Angelo Venanzi. **Carolina-Puerto Rico:** Olga; Anònims.

Operàries Parroquials - Causa de Canonització «Magdalena Aulina Saurina»
C. Sant Pere Claver, 2-10, 08017 Barcelona (Espanya)
Tel. 0034 932039083 - Fax 0034 932055268 - E-mail: causa.bcn@magdalenaaulina.org
Núm. Compte: 0081 0167 48 0001202127
IBAN: ES38 0081 0167 4800 01202127 / CÓDIGO BIC: BSABESBB
Banco Sabadell Atlántico, C. Bruc, 93, 08009 Barcelona (Espanya)

BUTLLETÍ INFORMATIU DE LA CAUSA DE CANONITZACIÓ MAGDALENA AULINA SAURINA

FUNDADORA DE L'INSTITUT SECULAR OPERÀRIES PARROQUIALS

"Pionera del laicat consagrat"

MAGDALENA AULINA, UNA DONA DE FE

Joan Pau II, en l'audiència del 22 de novembre del 2000, deia que les tres virtuts teològiques -fe, esperança i caritat- són com tres estrelles que brillen en el cel de la nostra vida espiritual, per guiar-nos cap a Déu.

El catecisme de l'Església Catòlica, en el número 1816, afirma que el deixeble de Crist no ha de custodiar només la fe i viure d'ella, sinó també **professar-la, testimoniar-la amb fermesa i difondre-la**: «Que tots visquin preparats per confessar a Crist davant els homes i a seguir-lo pel camí de la creu enmig de les persecucions que no falten mai a l'Església» (LG 42; Mt 10, 32-33).

Magdalena Aulina fou una dona de fe. Estimava tant a Déu, que se'n refiava cegament. Sobresortia en la fe, la professava, la transmetia, la testimoniava i la difonia. Mai no va dubtar de l'ajut del seu Déu i Senyor.

La fe i l'obediència de Magdalena van ser heroiques. Només una ànima de fe viva i d'obediència podia suportar les diferents contrarietats que va haver de viure. Es va comprometre al màxim per ser fidel a ella mateixa i, impulsada per aquesta fidelitat va poder complir, malgrat tots els obstacles, el reclam de la missió humana i cristiana a la qual Déu l'empenyia.

Dotada d'una intuïció ràpida i encertada, va saber valorar les circumstàncies favorables i també les adverses, sense refiar-se massa de les primeres ni desanimar-se davant les segones.

Posseïa un gran sentit d'Església, a qui confiava nous motlles que la societat religiosa del seu temps considerava intocables. Sense necessitat de teofanies espectaculars, Magdalena sempre va tenir present a Déu en els seus actes.

Manifestava la seva fe aprofitant l'acostament amb la gent i amb la catequesi que oferia als nens, a les obreres del seu Casal i Patronat de la Sagrada Família, a la seva ciutat natal de Banyoles (Girona).

Tenia tanta confiança en Déu, que no dubtava que Ell l'ajudaria a l'hora de solucionar una determinada qüestió que la preocupava. Solia dir: **On és la fe? El Senyor té dret a voler de l'Obra una mica més de tribut de fe. La fe és el perfum de l'amor. Tot arribarà.**

Precisament en els moments difícils de prova es mostrava heroica, confiant que **amb la creu passa Jesús. I si passa Jesús, deixa llum per mostrar que Ell és allà.**

La novetat de la seva Obra feia pensar que prescindia de la Jerarquia eclesial. Malgrat tot, però, la Serventa de Déu, Magdalena Aulina, fou una ànima submissa a l'Església i va viure plenament entregada al servei de Déu i de les ànimes, seguint en tot, les normes de l'Església Catòlica. I va evidenciar aquest fet tot posant la seva Obra sota la direcció del mossèn de la parròquia de Banyoles, Àngel Sauquer, i acceptant humilment, sense protestar, la sanció de la Cúria gironina.

La Paraula de Déu era per a Magdalena Aulina la seva norma de conducta, i l'Església la mestra infal·lible de la veritat. **Per això solia dir: per Crist, per l'Església, per les ànimes.**

La seva fe en la providència de Déu i la seva confiança en la bondat divina eren per a tothom ben evidents. I gràcies a Déu, no li van faltar mai els mitjans econòmics i les ofertes generoses d'ànimes cristianes que van recolzar l'Obra desinteressadament.

A Magdalena no li importava el que havien dit o escrit sobre ella; la seva única preocupació fou no deixar cap ombra sobre la seva Obra. El que va fer, fins al final de la seva vida, ho va fer vetllant pel bé i el prestigi de les seves filles, les Operàries, a les quals animava tot dient: **si l'obra és de Déu, ell sortirà a trobar-la.**

Aquesta fe cega i confiada en el Senyor i en la Santíssima Verge era el secret d'aquella pau acollidora que va viure i caracteritzar l'Obra des dels seus inicis a Banyoles.

Ermelinda Saracino

Banyoles, 1936.

bé content quan, al final del dia, hàgiu pogut fer realitat molts actes d'entrega, de fidelitat i d'amor.

Penseu que **en feu prou amb el compliment de les tres virtuts teològals per arribar al cim més alt de la santedat.** Perquè la fe no dubta de res: la fe veu tot el que està tancat; traspasa tots els núvols del firmament per veure més enllà, aquell més enllà que ens espera, aquella glòria infinita.

Si cada matí recordéssiu una mica aquell més enllà que ens espera, no comptaríeu la vostra tasca amb números, tot dient: fa tants dies que faig això, fa tants mesos que sóc aquí, fa tant temps que no he fet allò i no he pogut fer allò altre... La mirada al firmament, aquesta frontera que, com un vel que divideix el que és terrenal del que és celestial, us faria pensar sempre en aquest cel que tenim la sort de contemplar. I diríeu: **El cel que m'espera!** Doncs és aquesta mirada al firmament el que ens hauria d'estimular per al compliment de les virtuts teològals.

Banyoles, 1935.

QUÈ ENS DIU MAGDALENA?

«...Si heu vingut a l'obra, el vostre desig ha de ser un gran enardiment per aconseguir el do de la fe, a fi que s'assenti profundament en el vostre sentir, en el vostre haver, en el vostre posseir, en el vostre tot. Aquesta virtut de la fe l'hauríeu de reflectir en tots els actes, en totes les coses, sempre mirant el que podeu fer sense que ningú, excepte Déu, ho vegi.

El vostre Àngel, des del matí fins a la nit, somriu quan pensa que si està destinat a la vostra companyia, ha d'estar també content quan, al final del dia, hàgiu pogut fer realitat molts actes d'entrega, de fidelitat i d'amor.

Penseu que **en feu prou amb el compliment de les tres virtuts teològals per arribar al cim més alt de la santedat.** Perquè la fe no dubta de res: la fe veu tot el que està tancat; traspasa tots els núvols del firmament per veure més enllà, aquell més enllà que ens espera, aquella glòria infinita.

Si cada matí recordéssiu una mica aquell més enllà que ens espera, no comptaríeu la vostra tasca amb números, tot dient: fa tants dies que faig això, fa tants mesos que sóc aquí, fa tant temps que no he fet allò i no he pogut fer allò altre... La mirada al firmament, aquesta frontera que, com un vel que divideix el que és terrenal del que és celestial, us faria pensar sempre en aquest cel que tenim la sort de contemplar. I diríeu: **El cel que m'espera!** Doncs és aquesta mirada al firmament el que ens hauria d'estimular per al compliment de les virtuts teològals.

Quan us lleveu, el compliment de les oracions del matí. El compliment fidel del deure del que us diuen i del que no us diuen: quan fa vent, no cal que us diguin: correu a tancar aquella finestra! **Conserveu aquest impuls interior:** el desig d'estimar allò que no es veu que sigui estimat, de fer allò que no es veu que es fa, de complir allò que no es veu que es compleix...

Procureu, amb el vostre zel, amb el vostre amor, que sempre pugueu dir al Senyor durant l'examen de la nit: **Senyor, obriu-me el cell!**

He complert el meu deure? He fet per tu, Senyor, el que havia de fer? Si aquesta nit em crides, em puc presentar davant teu dient: **Senyor! Senyor! Senyor! T'he estimat, he complert!? Obre'm tu el cell!**

Banyoles, 1941.

Aquest cel que no es veu, perquè hi ha núvols que el tapen, l'hauríem de mirar sempre, molt sovint; ens sostindria, ens confortaria la voluntat i les nostres debilitats. Sempre una mirada al cel! Quina meditació més gran per a l'ànima que, a través de la mirada al cel, veu al seu Senyor; i això és per la fe, ja que aquesta fe ens fa veure el que està tancat i ens ho fa viure.

Amb la comunió espiritual sentim la presència real del Senyor, i la sentim més forta quan la rebem amb més fe, perquè Déu s'hi recrea, s'hi gaudeix.

Aquells que diuen **m'avorreixo, em canso**, és perquè tenen una fe pobra i obliden que en aquesta terra som fills desterrats d'Eva, i que només podem tenir pau i alegria quan ens sabem immersos en aquest gran núvol de fe.

Vivim ignorants quan s'afliu la fe, quan busquem una felicitat impossible, perquè només la tenim si sortim, si ens allunyem, de les misèries humanes i mirem aquest núvol de fe i diem: **Senyor, sóc teva!** Hauríeu d'estar admirades en la fe, que és la primera virtut teològica, però admirades de la manera que jo voldria, és a dir, que quan miréssiu al cel penséssiu: **Oh, fe! Oh, fe! Què hi ha aquí darrera?** I amb aquests sospirs d'enyorament i d'amor, d'aconseguir el que no tenim, d'estimar allò que encara no posseïm, però que sentim i que ho hem de viure dins el nostre ésser, se'ns farien més lleugeres les coses de la vida, i ho faríem tot amb santa alegria. Aquesta santa alegria que hem de voler que ressoni sempre dins la nostra ànima».

Banyoles, 1935.

Magdalena Aulina,

Explicació gravada, 6 de gener de 1955, Barcelona.

Continua en el pròxim butlletí la reflexió de la virtut de l'esperança.

PREGÀRIA

(per demanar gràcies per intercessió de la Serva de Déu)

Déu i Pare nostre, amo dels sembrats, que vares suscitar en l'Església a la teva serva Magdalena Aulina perquè en virtut de la seva consagració baptismal, i amb els dons de l'Esperit Sant, fos testimoni i pionera de la consagració secular dels laics; Fes que, encoratjats pel seu exemple, enfortits per la seva protecció, i amb la força de les Benaurances del teu Fill, siguem la sal que conserva, el llevat que transforma el món i la llum que l'il·lumina, i per la seva intercessió, concedeix-nos la gràcia que et demanem... per Crist Senyor nostre. **Així sigui.**

Parenostre, Avemaria, Glòria

Per a ús privat